

תת"ע 8700/02/18 - חנא תאופיק נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 8700-02-18 מדינת ישראל נ' תאופיק

בפני	כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא
מבקש	חנא תאופיק
	באמצעות בא כוחו עו"ד אבו חאטום
נגד	מדינת ישראל
משיבה	באמצעות לשכת תביעות תעבורה

החלטה

הבקשה וטענות הצדדים

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של המבקש בתאריך 14.03.18 בעבירה של אי חגירת ילד בניגוד לתקנה 83א.ב(2) לתקנות התעבורה.

המבקש לא הכחיש כי קיבל את הזימון לדיון, אך טען שלא שם לב למועד הדיון. עוד טען כי הזימון לדיון בוצע בהיעדר סמכות, זאת נוכח העובדה שהוא נשלח על ידי המאשימה, בעוד הסמכות לזימון לדין נתונה אך ורק לבית המשפט. לגופו של עניין, המבקש כפר במיוחס לו, והעלה מספר טענות הגנה הקשורות באופן רישום הדו"ח, והיעדרם של פרטים מהותיים. בנסיבות אלו טען כי ייגרם לו עיוות דין ככל שפסק הדין לא יבוטל. הפנה לפסיקה.

2. המשיבה מתנגדת לבקשה לאור קיומו של אישור מסירה.

דיון והכרעה

הנאשם זומן כדין

3. מעיון בתיק בית המשפט עולה כי לנאשם נשלחה הזמנה לדיון בדואר רשום, והנאשם אף חתם על ההזמנה, ובבית המשפט אישר את חתימתו עליה. אין בטענת הנאשם לפיה התבלבל או לא שם לב לתאריך, כדי להצדיק את ביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו. בהקשר זה, כבר נפסק לא פעם, כי טעות אינה מהווה עילה לביטול פסק דין שניתן

בהיעדר (ראה רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא ו- רע"פ 5377/03 וגדי ג'מאל). בנסיבות אלו, המבקש לא הראה סיבה טובה לאי התייצבותו לדיון.

4. אשר לטענת הנאשם לפיה הזימון אינו כדין מהטעם שנשלח על ידי משטרת ישראל ולא על ידי בית המשפט, לא מצאתי בטענה זו ממש. לא מצאתי בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 (להלן: "**החוק**") או בתקנות סדר הדין הפלילי התשל"ד-1974 (להלן: "**התקנות**"), כל איסור או הוראה ממנה ניתן ללמוד על טענת הנאשם בהקשר זה.

סעיף 230 לחוק קובע כי מי שהודיע על רצונו להישפט: "**תישלח לו הזמנה למשפט בתוך שנה...**". אין בסעיף 230 כל קביעה לפיה ההזמנה צריכה להישלח דווקא על ידי בית המשפט.

גם מעיון בתקנות (סימן ד' סדרי אישום והמצאת מסמכים) אין ללמוד על כך שהמאשימה אינה רשאית לזמן את הנאשם לדיון. נהפוך הוא, מקריאת התקנות ניתן ללמוד שלמשטרה ניתנו סמכויות בהקשר זה. סעיף 38(א) לתקנות מתיר לשוטר למסור לאדם הזמנה למשפט בעבירות קלות, למעט בעבירות קנס. סעיף 43 לתקנות קובע כי הזמנה למשפט בעבירות מסוג ברירת משפט תומצא לנאשם לפי טופס 8 שבתוספת, ואין בסעיף כל הוראה אשר אוסרת על המאשימה לזמן את הנאשם לדיון. סעיף 44ב. לתקנות קובע כי: "**הומצאה הזמנה למשפט לפי סימן זה, יוגש עותק ממנה לבית המשפט שהנאשם הוזמן להתייצב לפניו**". מלשון הסעיף ברור, כי המחוקק היה ער לעובדה שהזימון לדיון אינו מבוצע על ידי בית המשפט, ובהתאם קבע כי יש להגיש עותק ממנו לבית המשפט.

נותרה לדיון השאלה האם ההזמנה שנשלחה לנאשם עונה על האמור בתקנות, קרי בהתאם לטופס 8ב.

במקרה זה, ההזמנה לדיון נשלחה לנאשם בדואר רשום, והיא כוללת את שמו המלא של הנאשם, מספר זהותו, כתובתו, את שמו של בית המשפט וכתובתו, מס' הדוא"ח, תאריך ביצוע העבירה, מספר הרכב ותאריך המשפט. לציון שהנאשם קיבל את הדוא"ח לידידו במועד ביצוע העבירה, והיה מודע לעובדות כתב האישום והעבירה שיוחסה לו. בהתאם התמלאו הדרישות המפורטות בטופס 8ב לתקנות בכל הנוגע להזמנתו של הנאשם לדיון.

יודגש כי "הזמנה למשפט" אינה אלא אמצעי טכני שמטרתו להביא לידיעת הנאשם את המקום והמועד שבהם יתקיים המשפט. יפים בהקשר זה דברי כב' השופט י' מצא ברע"פ 7752/00 עו"ד שמחה ניר נ' מדינת ישראל: "**הזמנה למשפט אינה אלא אמצעי דיוני-טכני, שמטרתו להביא לידיעת הנאשם את המקום והמועד בו יתקיים המשפט. ביותר מכך אין, למעשה, כל צורך: הלוא היוזמה לקיומו של המשפט, בסוג זה של עבירות, לא באה מצד הרשות, אלא מצדו של הנאשם, שבהודעתו על רצונו להישפט (על העבירה המסוימת אשר יוחסה לו בהודעה על תשלום קנס) עשה שימוש ב"ברירת המשפט" שהוענקה לו בחוק. המתכונת בה יש לערוך הזמנה למשפט נקבעה, כאמור, בתקנות. כפי שכבר הוזכר, תקנה 43 מורה כי לנאשם ששלח במועד הודעה על בקשתו להישפט, תומצא "הזמנה למשפט לפי טופס 8 שבתוספת"; ומנוסחו של טופס 8ב אכן עולה כי בהזמנה למשפט יש לכלול, לצד פרטים שמטרתם להביא לידיעת הנאשם מתי והיכן עליו להתייצב לבירור משפטו, גם את פרטי העבירה. מהכללתם של פרטים אלה בנוסח ההזמנה לא נובע, כי ההזמנה מהווה כתב-**

אישום במשמעותו הרגילה אשר המצאתו לידי הנאשם מהווה תנאי לפתיחת ההליך כנגדו. הלוא העילה לפתיחתו של הליך, בסוג זה של עבירות, אינה המצאת ההזמנה למשפט, אלא הודעת הנאשם על רצונו להישפט בגין העבירה נשוא ההודעה לתשלום קנס. הזכרתם החוזרת של פרטי העבירה, בנוסח ההזמנה למשפט הנשלחת לנאשם, לא נועדה להביא לידיעתו את פרטי העבירה בה הואשם, אלא אך להעמידו על העבירה שעניינה יידון במועד שנקבע. הלוא אפשר שכנגד נאשם אחד יהיו תלויים לפני בית המשפט מספר משפטים הממתינים לבירור (בין בעירות של ברירת משפט ובין בעירות אחרות), והזכרתם בהזמנה למשפט של פרטי העבירה העתידה להידון במועד שנקבע תקל עם נאשם כזה ותסייע לו להיערך לבירורו של המשפט המסוים שלשמו הוזמן.

...מנ הראוי להזכיר, כי ההודעה על תשלום קנס נמסרת לנאשם בלבד. העתק ההזמנה למשפט, המוגש לבית המשפט, הוא המסמך היחיד המצוי בידי בית המשפט לקראת פתיחת ההליך לפניו..." (ההדגשות שלי ג.ק).

5. מן המקובץ עולה, שבעבירה מסוג ברירת משפט שהנאשם בחר להישפט בגינה, אין כל מניעה לפיה הזימון לדיון יבוצע על ידי המאשימה, לאחר שהנאשם הודיע לה על רצונו להישפט, ועותק מההזמנה למשפט שהמאשימה שלחה לנאשם, מוגש לבית המשפט.

6. לסיכום סוגיית ה"הזמנה למשפט", אני קובע כי הנאשם זומן כדיון, ידע על הדיון, ולא העלה כל טעם שיש בו כדי להצדיק ביטולו של פסק הדין שניתן בהיעדרו.

האם עומדת לנאשם טענת הגנה שיש בה כדי להצדיק את ביטולו של פסק הדין

7. לגופו של עניין, המבקש העלה מספר טענות הגנה הקשורות באופן רישום הדיון, ובפרט הפנה לעובדה שהשוטר לא רשם בנסיבות האירוע את: נתיב נסיעת השוטר, שקיפות חלונות רכב הנאשם, סוג הרכב בו נסע השוטר, סוג הכביש, קיומם של נוסעים נוספים, מקום עצירת רכב הנאשם, שאלת קיומו של קשר עין רציף ומזג האוויר ששרר. עדו צוין כי צבע הרכב של הנאשם הינו "זהב" ולא "כסף". המבקש הדגיש שלא ביצע את העבירה וכי בנו היה חגור בחגורת בטיחות.

8. לא מדובר בטענות הגנה מהותיות המצדיקות את ביטול פסק הדין. כבר נפסק כי לא די בכפירה כללית כדי להצדיק ביטול פסק דין שניתן בהיעדר. ראה בהקשר זה **רע"פ 2474/18 יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** לשם נקבע כי: **"בקשה לביטול פסק-דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראיתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה"**.

במקרה הנדון, השוטר רשם בדו"ח את סוג הרכב, מספר הרכב, שעת ביצוע העבירה ומקום ביצוע העבירה. השוטר הוסיף ורשם את כיוון נסיעת רכב הנאשם, העובדה שנסע מאחורי רכב הנאשם, והבחין דרך החלון האחורי בילד עומד מאחור ללא חגורת בטיחות. בנוסף השוטר רשם את מקום עצירת רכב הנאשם.

מדובר ברישום מפורט ואין בעובדה שהשוטר לא ציין גם את הפרטים שהנאשם סבור שהיה עליו לרשום, או ציין שמדובר ברכב בצבע "כסף" ולא "זהב", כדי ללמד על פגם מהותי בדו"ח אשר מצדיק את ביטול פסק הדין. יודגש, שהשוטר רשם את מספר הרכב וסוג הרכב, ודי בכך לצורך זיהוי הרכב, והסרת החשש לפיו לא מדובר

ברכבו של הנאשם.

9. המבקש אמנם כפר במיוחס לו, וזו גם הייתה תגובתו במעמד קבלת הדו"ח, אך כפירתו זו אינה מתיישבת עם האמור במכתבו מיום 15.6.17 למשטרת ישראל, במסגרתו הודה באופן מפורש במיוחס לו וכדבריו: **"הח"מ מודה בביצוע העבירה שנעברה, וזאת בתום לב ובלי שום כוונה לעבור על החוק מאחר ואינו בקיא בחוק וחשב כי יכול להסיע ילד בלי מושב בטיחות מגיל שבע...הח"מ מתנצל ומביע חרטה על המעשה ..."** (ס' 2 למכתב - ההדגשות שלי ג.ק).

בבית המשפט הנאשם טען שחברו חתום על המכתב, אך הודה שהמכתב נשלח על דעתו ובשמו. לטענת הנאשם הוא לא הבין את מהות ומשמעות הדברים שנרשמו בו.

גם אם המכתב נחתם על ידי ה"חבר" כפי טענת הנאשם, הרי שהוא נרשם ונשלח על דעתו של הנאשם, ויש באותו מכתב כדי להוות הודיה בעובדות כתב האישום, הודיה אשר עומדת בסתירה לטענתו לפיה לא ביצע את העבירה, ולטעמי אף מצביעה על כך שהנאשם הגיש את בקשתו זו בחוסר תום לב.

10. לציין שעל המבקש הוטל הקנס המקורי, כך שגם בהקשר זה לא נגרם לא כל עיוות דין.

11. לאורכלהאמורלעיל, לאשוכנעת כי ייגרם למבקש עיוות דין אם יבוקש שתותדחה.

12. הבקשה נדחתה. הקנס ישולם בתוך 45 יום מהיום.

13. שקלתי אם להטיל על הנאשם בנסיבות הנ"ל, את הוצאות הדיון והבקשה, ולפנים משורת הדין, החלטתי שלא לעשות כן.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט חשוון תש"פ, 27 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.